

Vikublaðið LEIFUR kemur út hverjum föstudegi á föstudögum. Ársabúnaður kostar \$2.00 í Ameríku, en \$3.00 á Norðurlöndum. Stofnunin er á höfuðstöðum sínum á blaðinu gildir ekki nema með 4 mánaða fyrirvara.

Prjédikun.

Prjédikun í Winnipeg midsvikudaginn 20. ágúst 1884.

sjea Jóni Bjarnasyni.

Mattk. 17.

Í sagninni um freistingar frelsarans er meðal annars skýrt frá því, að djöfullinn hafi farið með Jesum upp á ofur hátt fjall og sýnt honum öll ríki veraldar og dýrd þeirra. Í þeirri myndun, að frelsaranum kynni, ef til vill, að finnst svo mikið um öll gæði heimsins, þá er þau þannig í einu bari fyrir augu hans, að hann vildi vinna það til að mega njóta þeirra, að falla fram fyrir freistarannum og tilbiðja hann. Frelsarinn skipaði nu freistarannum að fara í burtu frá sjer og sagði um leið: „Skrifað er: Drottinn guð þinn att þú að tilbiðja og þjóna honum einum“. Og þannig varð þessi freistingartilraun djöfulsins, eins og allar aðrar tilraunir hans til að tæla frelsarann til syndar, árangurslaus. — Ef það fjall væri til, þaðan er vjer matnum sjá yfir allan jarðarinnstítt, ef oss væri unnt að komast upp á einhver þann sjónarlól þar sem öll hin jarðneska tilvera blásti í einu við augum vorum, þá myndi oss vissulega finnst mikið um allt hið dýrðlega, sem ríki veraldarinnar hafa til sýnis og mennunum fram að bjóða til nauðnar, eins og freistarinn ætlaðist til að Jesú gjörði; því margar hver er vitanlega fljótur til að falla fram fyrir freistarannum og súga bakinn við himnaofurnum, þótt honum bjóðist að eins litill partur af öllum gæðum heimsins til eignar og nauðnar. En myndi þó ekki annað en það, sem dýrðlegt er, bera fyrir augum, ef sjer ættum kost á að lita þannig yfir gjörvalla hina jarðnesku tilveru í einu með alopnum augum? Jú, vissulega. Vjer myndum sjá vöða, eyðilegging og dauða í öllum áttum, vofandi yfir öllu því, sem í sjálfu sjer þýkir dýrðlegt og yndislegt. Vjer myndum sjá náttúrna víða hvar í fjörbrotum, útbreiddandi skellingar og harmkvæli til alls þess, er fundið getur til. Vjer myndum sjá millónir manna víðsvegar um jörðina lifandi, kveinnandi, grátandi, deyndi. Vjer myndum sjá millónir manna þrækaða og kúgaða af meðöræðrum sínum, og enn þá fleiri lifa skort á daglegu víðurvari og þar af fjölda margra, sem þó leggja alla krafa sína fram til þess að bjarga sjer. Vjer myndum sjá ótal ógæfus og heimili, heimili, þar sem maðurinn er komu sinni til kvalar, eða komu manni sínum til kvalar, eða hvortveggi í einu, heimili, þar sem börnin eru foreldrunum til barns og hugarangurs, og líka heimili, þar sem börnin verða að skammast sín fyrir foreldra sína. Vjer myndum víða hvar sjá, að menn eru í óða önnu, að lífa það mjúkur og eyðileggja, sem aðrir lafa með þungu erfiði og sírum svita verid að byggja upp, ef til vill, mestan hluta að sinna. Vjer myndum víða hvar sjá ofríki, ranglæti, svik, háræði mega miklu meira í fjölda manna hefur en milli samgæmi, vináttu, mannaheilsu. Vjer myndum víða sjá allar framfarir til hins béttra heftar og lifrarar af lífshættu heimska og lífna vana, og óþjálfu og lífskunnar og ógæfunnar rasi upp gegn þeim, sem brínda vilja hlutanna gangi í ríjta átt. Vjer

myndum sjá mann í móti manni, flokk á móti flokki, þjóð á móti þjóð, ymist í blóðugum bardaga, ymist í bardaga, er gengur út á það, að svipta motpartinn líkamlegru eða andlegri velfariani. Og hugsum oss þann stöðandi til þess manna, ungtra og gamalla, sem vjer myndum sjá sirt það, kvæða og kranda af sjálfum sínum, og svo alla þá morgu aðstandendur þeirra og astvíri, sem byggjafullir og kvíðandi horfa upp á þá í deyð þeirra og þjáningum. Eða hina morgu, sem standa uppi einmans, með sorgfyllt og sviðandi hjarta, eftir að hinu beztu vinurinn eða vandamaðurinn er lagður í gróna. Hvern sjón, bróður og systur, að lita í einu yfir allar skellingar, hörmungar, þjáning og dauða, sem grúfur yfir þessari vorri jarðnesku tilveru! Men segja stundum, að öllum myndi ofbjóða, ef allt það, er sjórnun hefir að geyma, yrdi synilegt. En öllu fremur myndi oss ofbjóða, ef allt hið hryggilega og hræðilega, sem fylgir hinu jarðnesku tilveru, bari í einu fyrir augu vor. Því oss ofbyður jafnvel oft það, sem vjer sjáum af hettum, hörmungum, móti, eynd og dauða á þeim litla blætti tilverunnar, sem hver einstakur af oss þekkir til og nær yfir að lita, þessi hryggilega sjón vakti fyrir Salomon konungi mitt í allri hans dýrd, þó er hann ritadi Prjédikarans bók, sem lýnar með þessum orðum: „Einhver ljegoni! það er allt ekkert nema ljegoni!“ Og hið sama vakti fyrir Páli postula, þá er hann í Róm, 8. 20. kemst svo að orði: „Skepuan er undirþripin hj gömum“, og í 1. 2. 22: „Vjer vitum, að öll skepuan til samans stynnur og hefir föðingarhríðir allt til þessa, og ekki einnigis hún, heldur og þeir, sem hafa frumgröða andans, og vjer sjálfir stynjum með oss“ o. s. frý. Og hver mun annars sá, er ekki hljóti ótrúverju að finna til þess hvílkil myrkur og móti, hvílk eynd og dauði er samvaxid þessari jarðnesku tilveru! Ef þú, maður, ekki finnur til þessa af því að sjá það, sem fyrir augum ber, ef að það, sem að öðrum gengur, ekki getur opnað augu þín fyrir hinu svörtu og sorglegu hlíð hins jarðneska lífs, þá hlýtur þú þó að minsta kosti að opna augum fyrir þessu bali, þegar eitthvað af því hefir lagzt yfir þitt eigið bak, og sjerstaklega þegar það hefir lagzt þar með svo miklum þunga, að ekkert útil er fyrir því, að þú lair því af þjer hrúð þad, sem eftir er aðmarr. — Það var hord freisting, sem folsari vor hafði af að segja, þá er djöfulinn sýndi honum öll ríki veraldar og þeirra dýrd, og baud honum það til eignar og nauðnar, ef hann fjelli fram og tilbaði sjer. En sú freistingin vírdist njer harðari, sem frelsarinn varð fyrir, þá er hann hýkk á krossinum á Golgata, svo sárt kvalinn bæði á sál og líkama, að það var eins og himnaðirinn hefði yfirgeid hann með öllu, en einn eftir annan af þeim, sem unnd höfdu að krossfesting hans skora á hann með hárni, hatri og fyrirlitning, að sýna, að hann var þad, sem hann sagdist vera, með því, að stiga niður af krossinum. Mer vírdist þessi freisting vera meiri en nokkur önnur í lífi Jesú, að vera almattugur guðs sonur, og lífa þó allt það, sem hann lifði. En eins og hið vírdast, að allir sje málfréttir í 2. 2. fyrir manninn til að afbirta hinum lifanda guði heldur en þegar hinu lifanda guði tilverunnar þad sýna er lifandi fyrir augum hans, þegar sál hans liggur af þarinnar þegar er hett að skríta eftir á baráttu sinni, þegar drottinn hefir fyrir unnd sít, og ena hjalp eða huggun vírdist vera að fa í baráttu

inni eða krossburðinum. Að minsta kosti unnu freistingar mótlætisins sviga hjarta Jóh, sem freistingar meðlætisins gatu ekki — Og þó er það kenning kristindómsins, að allir þessir sorglega svingar svularinnar og dauðans á hinu jarðnesku tilveru eigi, engu stíur en það, sem í honni er bjútt og dýrðlegt, að verða oss til gæðs og flytja oss nær verum hinneska í d. r. Þrátt fyrir allt hið morga sorglega, sem vjer sjáum hjer niðri, og allt hið morga þráttandi og sjarandi, sem vjer reynum í þessu lífi, eigum vjer að geta bæði með hjarta og munni teð d mdir með Petri á fjallinu forðum: „Gott er, að vjer erum hjer, her!“

Og þá erspurningun: Hvers vegna faunst Petri sjerstaklega gott að hann var þar sem hann var, þá er hann talaði þessi orð? Af hverju var það, að honum faunst, að því er vírdist, betra eður sella að vera á þessum stað en nokkrum öðrum? Hann vírdist hafa sleppt með öllu úr huga sjer á þessari stund! Hinn margföldi almenna maður, sem manninn fylgir, og eins þeim krossi, sem hann viss, að hver sámar leri sveina Jesú hlaut sjer staklega að taka sjer á herðar. Hvers vegna getur hann það nú fremur en nokkrum sínum? Vissulega af því, að hann sá Jesum í öllum hinu hinnesku dýrdmýnd. Ástand þess, að hann sá og sál og klæði hans urðu þá til þess, Jesús hafði um stund hant hjer mynd sína, en opinberadist þeim Petri, Jóhni og Jóhannesi í s mu dýrdarmynd eins og hann tók á sig til fulls og alls eptir upprisna. Þar ar Jesús er þannig ummyndaður fyrir augum þessa leri sveins, þá missir hin jarðneska tilvera, svo full sem hún var fyrir honum af stríði, andstreymi og krossi, hið ógilega útilit sít. Dýrdarbjarmatun þá ásjónu hins ummyndaða endurlausnara brá yfir myrkra- og mótlætisheim þann, sem Petur láti fyrir honum að lifa og stríða og deyja í. Þessi myrkraheimur ummyndaðist í augum Peturs jafnskjótt og hann leit Jesum í hans dýrdarmynd. — Skammu áður en frelsarinn ummyndaðist fyrir augum hinna þriggja útvaldu leri sveina sína á fjallinu, hafði hann láid þá vita um þessir þar og dauða, sem biði hans í Jerúsalem. Enginn boðskapur gat verid leri sveinunum hryggilegri en þessi, endi hnycklaðist Petur svo stórlega á þessum boðskap, að hann ávitaði Jesum og sigði: „Guð mí þig, herma komi þetta aldrei fram við þig“. Á fjallinu, þar sem Jesús ummyndaðist, heyrir nú Petur talað um hið sama, því Lúkas segir í sínu guðspjalli frá, að þeir Móses og Elías, er víð þetta tókliðerí lírtust, lhimneskri dýrd hjá Jesú, hef talað við hann um hið tilkomanla líf hans í Jerúsalem. — en nú hnycklast Petur ekki á þessu. Nu er hann selt og glóður, þó að hann heyrir þessi sorglegustu tíðindi, sem hann gat heyr. Nu finnst honum gott og blessað að vera þar sem hann er, þó að hann heyrir þennan mesta hryggdarboðskap, sem hann gat heyr, staðfestan af hinum ofan. Af hverju kom þetta? Af því að hin elskadi leri meistari hans Jesús var nú ummyndaður fyrir augum hans. Hann sá nú Guð lómsljóð hans, mikla greinilegir en nokkrum sínum áður. Hann laun til þess nú, að þar sem hann hafði Jesum hjá sjer, þar hafði hann sjálf guð hjá sjer.

Af hverju gengur oss oft svo órdugt, með hinu morga geng heimsins með andstreymi, mótlæti, hörmungar og kross þessa lífs í huga vor, er eða fyrir augum vorum, að tæla undir með Petri og sjea: „Gott er, að vjer erum hjer, her!“ Hvað veður þú, að vjer lue, klumst svo titt, þegar hin dimma hlíð tilverunnar snýr

ad. s. efja þótt þu þykist trúa hinum kristilega fagnadarloðskap og þess vegna einnig því, að guð sé karleikurinn og að allir hlutir verði þeim til gæða, sem elska guð. Af hverju þu a trúnni endurlausnarnum oft alls ekki til að setja oss við mælingarnar í manninn og vor eigin kjör, þegar þau eru orðin? Hversvegna litamargir þeir, sem þó hafa ekki eða ekki minnst þeir hafa haldið hinum kristilega fagnadarloðskap frá sér, á tilveru jarðnesku eiginis eins og enginn kristilegur fagnadarloðskapur væri til eða hefði heyrst? Vissulega af engu öðru en því, að hinum unumyni Jesú, frelsari í hans himnesku, guddómlegu dyrdarmynd, er oss ekki, eða þá svo sjálfum, synilegur. Til þess hin kristilega kenning eigi að geta orðið oss evangelium eða fagnadarloðskapur, — loðskapur sem flytur hjörtum vorum gleði, hversu mikil hryggðarfini sem fyrir höndum er, — verðum vjer með augum trúarinnar að horfa á Jesum í hans himnesku, guddómlegu mynd, og horfa á hann ekki að eins á hinum uppi, heldur líka hja oss hjer midr, hvar sem verðum. Margra kristinómur er ekki annað en þ.ð. að þeir öðru hverju hugsa um Jesum í mannsmyndinni, sem hann bar forðum á Gyðingalandi, og minnst þeirra spomalegu orða, sem hann boddad fóknu þá. Þó að þeim þyki margt fagurt og dýrmætt í kenning hans, og þó að þeir, ef til vill, drúhverju nefni hann endurlausnara, þá skóða þeir hann í hoga sinna nilega eina og eins og mann, sem í mekkinn og guddómlegan fróðara, en staðfest hafi sannleik kenningar sinnar með Jesum sinum og danda. En þessi Jesús er faragur og guddómur, íd hans, sá þeir ekki. — O, þeir, sem ekki sjá Jesum nema fjörlegum í hinum mannlegu þingsmynd hans, þeir sjá ekki heldur neinn fridargesia í myrkri þessarar jarðnesku tilvera, og þeirra kristinómur hefir ekkert evangelium meðferðis; þog ef Jesús ekki ummyndast fyrir augum þessara manna og verður þeim synilegur í hinu guddómlegu dyrdarmynd hans, somu mynd og þeir Pjetur, Jakob og Jóhannes sá hann forðum í gallinu helga, þannig að þeir geti trúad á hann sem Emanuel eða "guð með oss", þá verður hin jarðneska tilvera, lítið og dauðinn, og eins tillugsan eilífðarinnar þeim avallt gleðilaus og huggunarlaus.

Hvað liggur þá næst að vjer gjörum, sem svo oft finnst mikil til um myrkur lífsins og dauðans? Og á hverju eigum vjer fyrst að byrja, sem höfum í huga að halda hjer uppi kristnum söfnuði fyrir oss og landa vora? Á hverju riður mjer mest, sem kominn er hingað í þóp yðar til þess að flytja yður boðskap kristindómsins, og á hverju riður yður mest, þjer sem hlyðið á þjeddikan orðsins, á hverju riður oss hverjum fyrir sig mest at elu? O, vissulega á því að skerpa trúarsjón vora, svo að vjer daglega getum haft hina guddómlegu dyrdarmynd frelsara vors fyrir salarsjón vorri. Með dyrdarmynd hans fyrir augum, með lifandi trú á hans guddóm, væri oss óhætt að hita í einu yfir allar hörmungar mannlífsins, óhætt að horfa fram á hina óteljandi erviddeika, sem við má búast að mæti oss í starfi vora á vegi vorum, óhætt að skoða krossinn, sem hvílir á herðum svo margra, og sem, ef til vill, er búinn hinu veika baki sjálfrar vor, óhætt að horfa fram á dauðann í hans ymsu og legu myndum, óhætt að reyna huga vorum inn í eilífðina. Allt það, sem annars er svo voðalegt, ummyndast og fer dyrdlega mynd ef vjer, um leid og vjer höttum á það, litum frelsarann í hans guddómshmynd, þá sjáum vjer hinneska endurlausnarhönd utrjetta yfir beði lit og dauða, þá sjáum vjer myrkrið í grófum þeirra, sem vjer elskum, uppljómad af hinneskri birtu. Og þá sjáum vjer inn í eilífðina, og hvert tár þeirra af augum guðsbarnanna, sem hjer hafa grátið, dauðann hörfinn, og hvorki hara, né veim, né mæðu framur vera til.

Með þessum hugleiðingum heilsa eg yður öllum, kærar landar mínir, bæði þeim, sem eg þekki frá því eg áður var í þessu landi og á

þessum stöðvum, og eins þeim, sem eg hlitti hjer nú í fyrsta sinn. Eg óska sálum mjer þess fremur en alls annars, að augu mín verði avallt opin fyrir því, sem þeir Pjetur postuli sagði á gallinu forðum, til þess að eg eina í stríðu sem búið geti sagt við drottinn minn: "Gott er, að vjer erum hjer, heyrst; og hins samr óska eg yður öllum at hjarta. Eg óska til drottins að sá kristin söfnuður, sem vjer atinum hjer sameiginlega að flytja uppi, og hjer einstök sála hönum tilheyrandi, hugsi fyrst og síðast um það, að sja hinn allsstaðar nilega, alnátunga Jesum í hans guddómshmynd. Eg óska, að starf vort fyrir kirkju Krists hjer eða hvar sem vjer dölum hjer þann ávaxt, að vjer í sorg, stríði, þjeningum og dauða getum frá djúpi hjartna vorra tekið undir með postula drottins: "Gott er, að vjer erum hjer, heria".

FRJETTIR ÚTLENDAR.

Wolesey lávarður, sem hjer verið settur yfir herinn, sem sendur verður Gordon til líðveizlu, byr sig af kappi undir ferðina til Kartum 7. november næstkomandi. Hið eina sem honum líkar ekki, er, að stjórni vill ríghinda sig við að 8 milljónir pund sterling skuli ganga í kostnaðinn, en meira ekki; hann vill hafa ótakmarkaða upphæðina, svo hann geti borgað það, sem honum synist fyrir hvað eina. Hversu margir menn fara suður frá Kairo, er enn óvíst og verður ekki ákveðið fyrir ein Wolesey kemur til Egyptalands, en af Englandi verða sendir 8000 hermenn, svo þegar þeir koma til Kairo, verða í Egyptalandi alls 100.000 hermanna. Batar þeir, sem flytja skulu hermenn og vístir eptir undir frá Assuan suður, verða 950 talsins.

Ef nokkur tíma kemst svo langt, að Írar losist undan anaúðaróki landsdrottina sinna og fái jafnjetti við Englendinga og Skota, má eiga víst að Bretastjórn ætti ekki í ríki sínu menn, sem fúsari yrðu að leggja nokkuð í slurnar, til að viðhalda frægd ríkisins, en meiri hluti manna á Írlandi, það sýndu þeir bezt nú fyrir faum dögum, þegar hertoginn af Edinborg kom til Dublin með flota þeim, er sveimar umhverfis strendur Englands. Þó frelsishetjur þeirra, er mestu ræða á þinginu, hefðu komið til að heimsekkja þá, hefðu þeir ekki getað fagnad þeim betur; fólkid flyktist saman úr öllum áttum og kom samt langt utan af landi, og gat enginn, sem sá það, sagt þ.ð. varri af þessu gjrt.

Courbet admíráll hefir ekki haldið kyrru fyrir síðastli viku, hann er búinn að eyðileggja öll virki Kínv. neðan frá Minar-ósum og upp til Foo-chow, eða Os-lung að öðru nafni, og hefir hann nú auglýst að hættulaust sé fyrir kaupfor að sigla upp til borgarinnar. Margir liggja honum á halsi fyrir að hafa siglt upp ána með fridarfana og þannig komið öllum á úvart, en byrja skothríð jafuskjótt og hann komst í ferri. Honum fórst einnig mjög ódrengilega í því, að halda áfram skothríðinni eptir að Kínv. gafust upp, og er það fullkomid niðingsverk og má heldur kallast mörðingja aðferð en heidarlegra hermanna.

Malt er að Annamshóar minni fylgja Kínverjum til verks með glöðu gedi, og eru nú þegar byrjadar óeyrdir þar, og það svo miklar, að Frökkum, sem búa í Canton, er þar ekki vart og eru þeir teknir að flytja þaðan. Heyrt hefir að stjórn Kínverja hafi sagt Frökkum stríð á hendur og fyrirboðið skipum þeirra að lenda við nokkrar hafnir og að herskip Kínverja skuli ráðast á öll þau skip þeirra, sem ekki vilja hlyða. En nú er eptir að vita hvort stórveldi Norðurlátnunnar sitja hja aðgerðalaus og lofa þeim að berjast, það er næsta ótrúlegt, því ekki er að búast við að verðan verði olindrud meðan olindrud heit.

Foo-chow, eður (sem Kínverjar sjálf kalla hana vanalega) Hokechin er borgin farsela, sem nú er að verða svo nafkunn sakir þess, að Frakkar byrjuðu þar á stríði þessu við Kín-

verja, er stór og mikil borg (líðatalan síðastlið ar var 700.000) og er meginhluti hennar rannalega veggir með 30 feta räum múrvegg og 12 feta breiddum að ofan. Á vegg þessum eru 7 klíð og upp yfir hverju þeirra rísa hjer turnar; auk þeirra eru og smærri turnar hjer og þar uppi á veggnum, og í þeim búa nokkrir hermenn, sem hafa hja sjer 2-3 fallbyssur og sjöt op þeirra að utan. Aðalborgin stendur norðan við ána 34 mílur frá sjó, á 65. stigi n. br. og 119. stigi austurl. Borgin stendur á mikilli flatnesku með hæðum og dalverpum og er hver blettur ræktadur; umhverfis flatlendið rísa upp há og f. gur fjöll (sum þeirra 3000 fet yfir sjávarmál) á þrjá vegu: að austur, norðan og vestan, en að sunnan er áin með allmikilli eyju í, og er hún samtengd borginni með stórkostlegri steinbrú, sem byggð var á 11. öld. Á eyjunni og sunnan við ána er meginhluti undirborgarinnar og er áin alpakinn skipum bæði nótt og dag, smit af þeim er ferjubatar, en samt verzlunar og skemmtibatar, og á þiljum þeirra (auk heldur annarsstaðar) rækta Kínverjar blómastur af öllum tegundum og er það fagur floti tilskyndar. Fyrir vestan aðalborgina er lítið stöðuvatn, sem kallað er Si Hu þ. e.: Vesturvatu, umhverfis það er byggt á allar síður og úr því liggja skipengir skurdir út um landið í allar áttir, er ganga fast upp að fjöllum, og eru síkin þar eins þjött, þvert og endilangt, og járnbrautir í Ameríku þar sem þær eru flestar. Yfir það heila tekið er mjög fagurt útsýni úr borginni, og standi maður á fjöllum fyrir norðan bæinn og horti yfir þennan víða dal er það reglulega dýrleg sjón er mæfir auga manns, því þá sjer maður ofan yfir borgina og blasir þá hvert stræti vel við manni og bændabylin umhverfis borgina, sem umkringd eru hinum skrautlegustu blómum af öllum tegundum og litum.

— Í Amsterdam í Hollandi er nýfastadinn allsherjar íðnaðar- og jarðræktarsýning, sem mjög var fjölsótt. Canada-Kyrrahafsjárnbrautarfjellagid sendi pangad bæði hveiti og aðrar korntegundir, ásamt ýmsu öðru, og sjekk fyrstu verðlaun fyrir munina.

— Rússar gjöra ráð fyrir að senda flokk manna í norðurskauför, en ekki eiga þeir að fara á skipum, sem venjulegt er, heldur fótgangandi. Hugmyndin er að senda margra flokka norður á eyjuna Jeannette og láta þá hefja gönguna þaðan eptir ísmum og eyjum, sem þeir þykjast vissir um að sjá á leiðinni hjer og þar.

Næstum 1000 logregluþjóvar í dularkleðum eru komnir til Warschau frá Pjetursborg, til að vera þar og vernda keisarann þegar hann kemur pangad til að mæta þeim Vilhjálmi þýskalandskeisara og Franz Joseph Austurríkiskeisara.

— Fyrir Brasilu-þingið, sem nú stendur yfir í Rio Janeiro, hefir verið lögð uppástunga um breytingu á þrælalögnum. Uppistungumaður vill að öllum þrælum, sem orðnir eru 60 ára gamlir, sé gefid frelsi og að eigendur þeirra sji um þá að öllu leyti, sem ekki eru færir til vinnu, en geti þeir það ekki, þá skuli stjórni gjöra það. Það er einnig ákveðið að virðing á þrælum sé ekki nema rúmlega 1/10 við það, sem verið hefir, það er mælt að 150.000 þræla verði frjalsir menn í einu, ef frumvarp þetta verður gjrt að lögum.

FRÁ BANDARIKJUM.

Frá öllum New England fylkjum og New York koma fregnir um frost, sem kom þar og gjordi mikinn skaða skemstu dagana af ágúst. Þoghvelli, Maís, tóhak og allir súðranir ávextir skemmdast svo, að bændur fá ekki meira en 1/2 verðs fyrir uppskeruna. Á lalendinu varð skaðinn mestur, og er bóghveitisuppskeran í sumum stöðum algjörlega eyðilögð. Bændur þar eystra standa því verr að vígi en þeir, sem hjer eru

vestra, því um endilöngu að engin sk...

— Í Phil Bandarikja-söttari en n... íd Canadaf... menn suður... fyrir að n... sitja á fund... Montreal er... senda hraðf... eru, hvort... nokkurar b... eru, sjái i... og þann d...

— Tutte... fylkingu ep... York hinu... merki, er... fyrsta flok... múnarar o... menn af l... staðum og... um, beikir... verkamenn... lagi. Tile... að Henry... landi, var... mönnum u... til að kom... eigenda.

— Þrátt... arinnar, m... Kínverja, f... frá British... því pang... eiga ekki g... fornu. Í... er fjelag... Kínverjum... gjört með... tekur mjer... fjölaginu, s... er af, hafi... an áður en... að flytja... eidnum tí... þetta hefir... menn til a... sem þeim... svo tekinn... þeir fengu... manninn.

— Niu... í Michiga... skepnu 12... það hin s... Ein tönn... ur. Einn... en eptir... búnu verð... í náttúru...

— Minn... erva, í fy... fjármálará... trega all... gæðamaðr... hættismað... istjórninn... um, hvern... hann hef... sinni deil... apríl 181... chussets.

— Þó... New Yo... uppreist a... einhverju... úr gulus... í borginni... urinn he... því þeg...

vestra, því þó vart yrdi við frost í Raðardal-
um en lítlungum um það leyti, var það svo lítið,
að engin skáði hlaut af því.

— Í Philadelphia stendur yfir ársamkoma
Bandaríkja-ísindafélagsins, og er hún nú fyll-
söttari en nokkrum sinnum áður. Fjélagið hefir boð
íð Canadafélaginu að vera þar, og þýðast
menn suður þangað. Það er einnig fjört Tæð
fyrir að nokkrir af meðlimum brezka fjélagins
sitja á fundinum, þar eð þess eigin ársfundur í
Montreal er haldinn. Fjélagið hefir ákvarðað að
senda hraðfrjettir til fjélagsmanna, hvar sem þeir
eru, hvort heldur í Ameríku eða Norðurlöf áu
nokkurar borgirnar, svo að þeir, sem fjarstaddir
eru, sjái í tíma hvað gjörist á fundinum þann
og þann daginn.

— Tuttugu þúsundir verkamanna gengu í
fylkingu eftir öllum helztu strætunum í New
York hinn 1. þ. m., og hafði hver flokkur
merki, er sýndi hvaða íð hann stundaði. Í
fyrsta flokknum voru prentarar, húsnáðir,
múrara og timbursmíðir; í öðrum flokknum
menn af húsnáðar verkstæðum, vinnlaverk-
stæðum og klaðagjörðarhúsum; í þriðja flokk-
num, beikirarog slatrara; í fjórða flokknum voru
verkamenn, sem ekki tilheyrta neinu vissu fjé-
lagi. Tilfærni til þessarar skemmtigöngu var,
að Henry George, verkamannahetjan frá Ír-
landi, var í borginni til að þjéðlika fyrir verka-
mönnum um náðsyn fjélagsskapa og eininga,
til að koma í veg fyrir of mikil vald verksmíðju-
eigenda.

— Þrátt fyrir allar tilraunir Bandaríkstjórn-
arinnar, með að koma í veg fyrir innflutning
Kínverja, fara þeir í hundradatali á hverri viku
frá British Columbia suður yfir lanlamarin,
því þangað flytja þeir fyrst, vegna þess þeir
eiga ekki gríðland neinstáðar við hafnir í Cali-
forníu. Í bæ einum í Washington Territory
er fjélag eitt, sem hefir þá atvinnu að hlýpa
Kínverjum suður yfir landamerkin og er það
gjört með því móti, að í Victoria B. C. eru
teknar myndir af þeim, er suður atla og sendar
fjélaginu, sem þá sverja að maður sá, er myndin
er af, hafi verið í Bandaríkjunum, en flutt það-
an áður en lögin voru samín, sem nú banna þeim
að flytja þangað. Síðan er myndin send ásamt
eíðnum til umboðsmanna stjórnarinnar. Fjélag
þetta hefir einnig tekið það ráð að fá nafnunnar
menn til að sverja, að þeir þekki mann þann,
sem þeim er sýnd myndin af; eíður þeirra er
svo tekinn og sendur með allt annari mynd en
þeir fengu að sjá þegar þeir söru að þeir þekktu
manninn.

— Níu mílur norður frá bænum Grand Rapids
í Michigan, hefir nýlega fundist beinagrind af
skepnu 12½ á hæð, djúpt í jörðu niðri, og er
það hin stærsta, er fundist hefir þar í greindinni.
Ein tönn, er fundin er, vóg 3 pund og 10½ un-
ur. Einn þá er ekki búð að finna öll beinin,
en eftir þeim er leitast kappsamlega; að því
búnu verður beinagrindin sett saman og geymd
í náttúrusafninu í Grand Rapids.

— Hinn 4. þ. m. ljóst að heimili sinn í Gen-
eva, í fylkinu New York, Charles, J. Folger,
fjármálaráðherra Bandaríkjanna. Eráfall hans
trega allir, er honum kynnust, því hann var
gæðamaður, baði sem „privat“ borgari og en-
battismaður. Fáir af þeim, sem nú eru í rík-
istjórninni, munu fá eins almennan vitnisbörð
um, hversu vel þeir hafi gengt kollun sinni sem
hann, enda í honum þann vitnisbörð skilð, því
hann lét ekki sitt eftir liggja með að við halda
sinni deild í roð og reglu. Hann er fæddur 16.
apríl 1818 á eyjunni Nantucket í fylkinu Massa-
chusetts.

— Þó verðurinn, sem er úti fyrir höfnum í
New York, sje álitinn góður, þá er nú orðið
upprist að menna komast í gegnum hann með
einhverjum ráðum, því ókennur maður ljóst
úr gulúsótt (Yellow fever) á einu sjúkrahúsinu
í borginni fyrir faum dögum. Hvernig mað-
urinn hefir komist til borgarinnar veit enginn,
því þegar hann faunst á stræti nokkru í

borginni var hann með óráði og vissi ekki
hvað hann sagði og eð eftir ósejnanlegar kval-
ir. Það vildi svo heppilega til, að á sjúkra-
húsinu var antt herbergi og var hann bötinn
þangað, svo aðrir sjúklingar vissu ekki um
hann; ef þeir hefðu fengið það, mundi þeir, er
hefir freyst sje að skíða út, ekki dvalið þar
inn, heldur hlupað út á gata þegarinn, því
allir óttast pest þessa eins mikil og kólera.
Það verður að líkindum gjörð tilraun með að
tryggja vörðinn einn betur, því allir óttast
drepsótt þessa, enda mun hún í eögu hægri
viðfangs en kólera, ef hún kemst í jafn þjett-
byggða borg og New York er.

— Í St. Paul og Minneapolis hefir verið
stofnað fjélag í því skyni, að byggja járn-
braut frá Minneapolis norðvestur eftir fylkinu
að einhverjum ólíteknum stað við Raða. Fjé-
lagið nefnist: Minneapolis & Pacific Railway
Company. Hóstaðstóll þess er 5 millíónir doll.
í 50.000 hlutabréfum, sem kosta 100 doll.
hvert. Aðaladsetarstaður fjélagins verður í
Minneapolis, og verður þar haldinn hin fyrsti
fundur fjélagins 15. þ. m.

Minnesota, Minn., 29. ágúst 1884.

Uppsæra mun vera um garð gengin á flest-
um stöðum hér umhverfis, og komið í stakka,
þó tregt hafi gengið, því venju fremur hefir
verið votviðrasamt, svo hært er við að þó hveiti
er síðast var kastað og hafið áður blotnað morg-
um sinnum, verði ekki eins útgengileg þværa og
það, er aldrei rigndi á. Uppsæra verður hér
um þessi hjeróð í meðallagi, ekki eins góð og í
fyrsta jafnvel þó stráð á morgunstöðum sje eins
mikil og næstlíðid ár; þó eru óxín ekki eins
vel full og verið hefir, ef síðari hluti júlímánað
ar hefir verið lítið kahlari.

Það lítur út fyrir að hveiti verði ekki í
háu verði í haust, (1 dag nr. 1 á 60 cents bush),
og að öllum líkindum finnur kaupandi eitthvað
að því, svo seljandinn verður óánægður. Land-
ar í Lincoln Co. hafa komið saman annanhvörn
sunnudag í hinu nýja fjélagshúsi og lesið hús-
lestur, og hlýtt á ráður þeirra, er hafa fundið
löngrun hjá sje til að tala fyrir þessum prest-
lausa lyði um andleg efni, og er það góð byrj-
un úr því sem ráða er, enu vjer vonum að það
bættist úr því, og að til vor komi prestur áður
langt um líður. Það er annars merkilegt hvað
fáir prestar koma til þessa lands, þeir hljóta að
elka fúðurlandið meira en með orðum verði lýst,
því oss sýnist ástæðulaust fyrir þá að hugsa, að
laun þeirra verði verr úti látnu hér en á Ís-
landi, því ekki eru öll útkjálkabrand á landinu
mikilsvirði, enda eru heldur ekki allir prestar á
Íslandi mikilsvirði sem andlegir leiðtogar al-
þýðu, en þeir hafa smá hlýnnið og öruggt
akkeri, þar sem biskupinn er, svo það er nátt-
úrlegt að þeir sje tryggir heima, því líka er
einlegt verið að bæta kjör þeirra.

G. A. Dalmann.

FRJETTIR FRÁ CANADA.

ONTARIO. Byrjað er að djúpa Welland
Canal, sem er skipgengur skurður fyrir norð-
an Niagara-fossinn yfir skaga þann, er aðskilur
stöðuvotnin: Lake Ontario og Lake Erie.
Þessar umbætur á skurðinum verða fullgjörðar
1. júlí 1886 og verður hann þá 14 feta djú-
pur alla leið og fer hverju skipi, sem um
hann þarf að fara með hveitilutning til
Montreal. Umbætur þessar er gjört ráð fyrir
að kosti um eina millíón doll.

— Latlaust streyma inn bænatkrár til nefnd-
arinnar, sem stendur fyrir iðnaðarsýningunni í
Toronto. Bændur og verksmíðugendur eru
ákálf með að fá þessa sýningastöðum fyrir
muni, er þeir vilja sýna. Þó vel þetti ganga
í fyrsta, þá verður þessi sýning margfalt stærri,
því enu þá er ekki kominn heimsingur þeirra
muna, sem búð var að tilfaka, en þó komið
meira enu í fyrsta, þó allt væri talið, enda er

ekkert spírað til að gjöra þessa sýningu semi
fullkomnasta að unnt er.

— Síðan Kyrrahatsbrautargreinin milli Toron-
to og Ottawa var fullgjörð hefir vofað yfir mik-
ið stríð milli ofannefndrar brautar og Grand
Trunk fjélagins og er það nú að nokkru leyti
byrjað. Kyrrahatsfjélagið byrjaði með því að
flytja farþega á fyrsta plássi milli löjanna
fyrir 5. doll hvern, og gjóði þá Grand
Trunk-fjélagið hið sama. Grand Trunk fjélagið
stendur betur að vigi, þar braut þessi liggur
til Chicago, enda segja fjélagsmenn að það sje
reiðubúð að flytja farþega frá Chicago til
New York fyrir 2 doll, hvern, eins og það
gjóði um tíma fyrir fjórum árum. Kyrrahats-
fjélagið, aptur á móti, er að gjöra samninga
við D-laware & Hudson-fjélagið, svo það geti
keppt við Grand Trunk í að flytja fólk og
lutning til New York frá Montreal fyrir jafn
legt gjald og Grand Trunk.

Quebec. Í raðagjörð er að mynda fjélag
í Montreal, sem annist um gr pt á skipgengum
skurði úr St. Lawrence-fjöðinu til Chambly,
sem er þorp við Richelieu ána, um 11 mílur
frá Montreal. Skipaleiðin milli Montreal og
New York verður 8 mílur stýttu eftir þess-
um fyrirlögða skurði, heldur en nú er, og
er því alit manna, að hann muni fljótt borga
sig, þó fjélag verði myndað, vilja forvígis-
menn fyrirtækisins að stjórnin borgi fyrir verk-
ið og eigi svo skurðinn.

— Akuryrkju- og iðnaðarsýning var form-
lega opnuð í Montreal hinn 8. þ. m. af
lavarði Lansdown landshöfðingja, og var þar
saman kominn mikill fjöldi fólks.

— Tveir menn frá Sherbrook hafa tekið að
sje að byggja 100 mílna langa járnbraut í
Augustine lóðveldinu í Suður-Ameríku, og
eiga þeir sjálfir að útvega sje allt það, er
að brautinni lýtur.

MANITOBA. Nú er búð að ráða varðmenn
um fram með landamerkjallunni að norðan, allt
frá Raða að austan til Klettastjalla að vestan,
svo hlægt er að hestapjófar hafi ekki eins gott
með hjer eftir sem hingað til að rana bændur
gripum sínum.

— Canadastjórn hefir ráðgjört að gefa járn-
brautarfjélaginu þær 6400 ekrar af landi, fyrir
hverja mílu af braut, sem þeim hafa hingað til
verið seldar fyrir einn doll ekrar, og verður
það að líkindum eitt af þrætumálum á komandi
þingi. Ef það gengur fyrir sje, er það auð-
sætt að þó hart verði að fá peninga næsta sum-
ar, má þó ætíð fá töluvert þegar landið er
skuldaust og eiginleg eign fjélagins.

— Um undanfarnar tvær vikur, hefir vedrið
verið allt annað en hagstætt fyrir bændur. Sí-
feldar rigningar, sem eru óvanalegar um þenna
tíma árs, hafa hindrað uppskeru til muna, og
er helzt útlit fyrir að hveiti hrekist, jafnvel
þó það sje komið í stakkana, nema það sje
einkar vel frá þeim gengið. Í vesturluta fylk-
isins og í Norðvesturlöndinu hafa votviðri ekki
verið eins mikil og í eystri parti fylkisins, en
þó helzt til mikil. Þrátt fyrir það er uppsæra
viða um garð gegnin þegar vestur eftir kemur
og bændur farnir að flytja hveiti sitt til mark-
aðar, og s lzt það í Brandon fyrir \$1 bush.

Bondi einn frá Fort Ellice (um 300 mílur
í vestur frá Winnipeg) skrifar, að 29. ágúst
hafi hann verið klar við alla uppskeru á landi
sínu.

WINNIPEG. Bindiúlsfjélagið The
Woman's Christian Temperance Union, hefir
ákvarðað að stofna kallisólúhús á Aðalstrætinu í
hentugum stað, þar sem mikil umferð er, en
þar eð fjélagið hefir ekki noga peninga til að
byrja í svo stórum stíl sem þarf, þá ætlar það
að selja hlutabréf í fjélaginu hverjum, sem vill
hlýpa fyrirtækna áfram. Hlutabréfin kosta 5
doll, hvert. Á kallisólúhúsinu verða lækur og
frjettablóð af öllum tegundum, sem menn geta
lesið fyrir ekkert, enk þess verður þar hljóð

